

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 31 marca 2014 r. w sprawie T-159/14, Eleonora Giulia Calvi przeciwko Europejskiemu Trybunałowi Praw Człowieka, wniesione w dniu 7 kwietnia 2014 r. przez Eleonorę Giulię Calvi

(Sprawa C-171/14 P)

(2015/C 007/16)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Eleonora Giulia Calvi (przedstawiciele: M. Schirò i G. Crespi, avvocati)

Druga strona postępowania: Europejski Trybunał Praw Człowieka

Postanowieniem z dnia 9 października 2014 r., Trybunał Sprawiedliwości (szósta izba) oddalił odwołanie jako oczywiście bezzasadne.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 3 października 2014 r. – Fadil Cocaj przeciwko Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

(Sprawa C-459/14)

(2015/C 007/17)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fadil Cocaj

Strona pozwana: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Pytania prejudycjalne

- 1) Jaka jest dokładna treść oraz formalne i materialne wymogi rejestracji, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ⁽¹⁾?
- 2) W jaki sposób, w jakiej formie i przed jakim organem należy dokonać rejestracji, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r.? Jeżeli rejestracji należy dokonać za pośrednictwem organu, jakie kryteria formalne i materialne powinien spełniać ów organ w danym państwie członkowskim?
- 3) Czy wymieniony powyżej przepis dyrektywy można – uwzględniając brzmienie art. 37 – interpretować w ten sposób, że przepisy odnoszące się do partnera dotyczą wyłącznie partnerów odmiennej płci czy dotyczą one również partnerów tej samej płci?
- 4) Jeżeli ustawodawstwo państwa członkowskiego przyznaje, do celów stosowania dyrektywy, zarejestrowanym partnerom status członka rodziny, to czy dyrektywę tę można interpretować w ten sposób, że powyższe odnosi się wyłącznie do partnerów odmiennej płci?
- 5) Czy dyrektywę można interpretować w ten sposób, że do celów jej stosowania należy uznać istnienie zarejestrowanego związku partnerskiego, jeżeli dana strona figuruje w rejestrze oświadczeń związków partnerskich w danym państwie członkowskim?

- 6) Czy wspomniany przepis dyrektywy można interpretować w ten sposób, że jeżeli ustawodawstwo państwa członkowskiego nie traktuje we wszystkich aspektach zarejestrowanego związku partnerskiego jak małżeństwa, to taki związek nie przyznaje w żadnym razie statusu członka rodziny, nawet z uwzględnieniem brzmienia art. 37?
- 7) Czy wspomniany przepis dyrektywy można interpretować w ten sposób, że równoważność z małżeństwem musi rozciągać się na wszystkie sytuacje i konsekwencje prawne? Jeżeli pełna równoważność nie jest wymagana, jakie aspekty obu statusów muszą pokrywać się w każdych okolicznościach?
- 8) Czy do celów stosowania wspomnianego przepisu dyrektywy jest lub może być istotne, czy ustawodawstwo państwa członkowskiego dokonuje rozróżnienia między pojęciem wpisu („bejegyzés”) i pojęciem rejestracji („regisztráció”), lub też stosuje te pojęcia zamiennie?
- 9) Czy art. 37 dyrektywy można interpretować w ten sposób, że oznacza, iż ustawodawstwo krajowe, które nie przewiduje, że związki partnerskie są równoważne małżeństwom, należy uznać za mniej restrykcyjne przepisy krajowe w rozumieniu tego artykułu?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo – Sala Tercera Contencioso-Administrativo (Hiszpania) w dniu 14 października 2014 r. – Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA) i in. przeciwko Administración del Estado i in.

(Sprawa C-470/14)

(2015/C 007/18)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo, Sala Tercera Contencioso-Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA) y Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos (VEGAP)

Strona pozwana: Administración del Estado, Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los contenidos Digitales (AMETIC), Entidad de Gestión, Artistas, Intérpretes o Ejecutantes y Sociedad de Gestión de España (AIE), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Sociedad General de Autores y Editores (SGAE), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO) y Artistas Intérpretes, Sociedad de Gestión (AISGE).

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy system godziwej rekompensaty z tytułu kopii na użytek prywatny, który – przyjmując jako podstawę jej określenia rzeczywiście wyrządzoną szkodę – jest finansowany z budżetu państwa, przez co niemożliwe jest zapewnienie, że koszty tej rekompensaty pokrywają użytkownicy kopii prywatnych, jest zgodny z art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29⁽¹⁾?